

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA**z dne 15. decembra 2015****o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti****(ESRB/2015/2)****(2016/C 97/02)**

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾ ter zlasti člena 3 in členov 16 do 18 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽²⁾ ter zlasti člena 458 Uredbe,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽³⁾ ter zlasti oddelka II poglavja 4 naslova VII Direktive,

ob upoštevanju Sklepa ESRB/2011/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁴⁾ ter zlasti člena 15(3)(e) in členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Finančni sistem v Uniji je zelo povezan. To pomeni, da tuji subjekti pogosto opravljajo čezmejne finančne storitve. Na enotnem trgu lahko ponudniki finančnih storitev v posamezni državi članici izbirajo med opravljanjem finančnih storitev prek podrejenih družb ali podružnic v drugi državi članici in neposrednim opravljanjem čezmejnih finančnih storitev. Zaradi tega ima lahko nacionalna makrobonitetna politika precejšnje čezmejne učinke.
- (2) Tujih ponudnikov finančnih storitev, ki opravljajo čezmejne finančne storitve neposredno ali prek podružnic v drugih državah članicah, običajno ne prizadenejo ukrepi makrobonitetne politike, ki veljajo za nacionalne ponudnike finančnih storitev v zadevnih državah članicah. To posledično ponudnike finančnih storitev, za katere bi sicer veljale take zahteve, tj. ker imajo lokalno podrejeno družbo, spodbudi, da svoje dejavnosti usmerijo prek drugih poti, da obidejo ukrepe države gostiteljice. Uhajanja in regulativna arbitraža, ki so posledica takega ravnanja, bi lahko ogrozili učinkovitost nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike.
- (3) Poleg tega lahko pride do izkrivljanja konkurence, če podružnice tujih ponudnikov finančnih storitev in tuji ponudniki finančnih storitev, ki neposredno opravljajo čezmejne finančne storitve, v razmerju do domačih ponudnikov finančnih storitev in podrejenih družb tujih ponudnikov finančnih storitev v zadevni državi članici izkoriščajo svoje konkurenčne prednosti, kot so nižje kapitalske zahteve za izpostavljenosti, ki jih ustvarijo v državi članici, v kateri se aktivira ukrep, da bi tako povečali svoj tržni delež.
- (4) Ukrepi makrobonitetne politike ene države bodo imeli prek čezmejnih povezav zunanje učinke na finančno stabilnost v drugih državah. Na splošno bodo ti učinki pozitivni, saj makrobonitetna politika zmanjšuje sistemsko tveganje ter verjetnost in vpliv sistemskih kriz, s čimer izboljšuje tudi finančno stabilnost v drugih državah članicah. Vendar so ti učinki lahko tudi negativni. Na primer, čeprav so podružnice tujih ponudnikov finančnih storitev in tuji ponudniki finančnih storitev, ki neposredno opravljajo čezmejne finančne storitve, izpostavljeni enakim tveganjem kot domači ponudniki finančnih storitev in podrejene družbe tujih ponudnikov finančnih storitev, se od njih običajno ne zahteva, da okrepijo odpornost proti tem tveganjem, na primer tako, da bi zanje veljali nacionalni kapitalski ukrepi v njihovi matični državi članici. Poleg tega, če imajo ti ponudniki finančnih storitev

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽³⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

⁽⁴⁾ UL C 58, 24.2.2011, str. 4.

konkurenčno prednost pred domačimi ponudniki finančnih storitev in podrejenimi družbami tujih ponudnikov finančnih storitev, jih to lahko spodbudi k povečanju izpostavljenosti zadevnim makrobonitetnim tveganjem v državi članici, v kateri se aktivira ukrep, s čimer matično državo članico izpostavijo večjemu tveganju. Če bi se ta makrobonitetna tveganja v zvezi z opravljanjem finančnih storitev uresničila, bi se kapitalski blažilniki teh ponudnikov finančnih storitev lahko izkazali za nezadostne, kar bi imelo negativne posledice za finančne sisteme njihovih matičnih držav članic.

- (5) Oblikovalci makrobonitetne politike morajo na podlagi tega in za zagotavljanje učinkovitosti in doslednosti makrobonitetne politike ustrezno upoštevati take čezmejne učinke in po potrebi uporabiti primerne instrumente politike za njihovo obravnavo. Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) za doseg tega cilja priporoča pristop, ki temelji na dveh glavnih stebrih, in sicer: (a) na sistematičnem ocenjevanju čezmejnih učinkov makrobonitetne politike in (b) na usklajenem odzivu politike v obliki prostovoljne vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, kadar je to potrebno. Pomembno je tudi, da se ta stebra izvajata čim bolj dosledno v celotni Uniji.
- (6) Sistematično ocenjevanje čezmejnih učinkov makrobonitetne politike doslej ni bilo deležno pozornosti, kakršno si zasluži. To gre deloma pripisati dejstvu, da je znanje o (morebitnih) kanalih za prenos škodljivih vplivov še vedno omejeno in da razpoložljivi podatki doslej niso bili v celoti proučeni za namen analize čezmejnih učinkov. Za ESRB je zato pomembno, da se vsi razpoložljivi podatki sistematično uporabijo za boljše razumevanje in ocenjevanje čezmejnih učinkov.
- (7) Pomembno je določiti postopek, ki je usmerjen v sistematično ocenjevanje čezmejnih učinkov makrobonitetne politike in katerega cilj je zagotoviti, da oblikovalci makrobonitetne politike vnaprej ocenijo morebitne čezmejne učinke svojih predlaganih ukrepov. Ob upoštevanju sedanjih zahtev Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Direktive 2013/36/EU in Priporočila ESRB/2013/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽²⁾ bi morali oblikovalci makrobonitetne politike naknadno oceniti tudi dejanske čezmejne učinke svojih politik. Z analitičnim delom, ki ga opravijo države članice, bo dopolnjeno analitično delo, ki ga opravi ESRB.
- (8) Usklajeni odziv politike, ki ga zagovarja ESRB, ima obliko ureditve za prostovoljno vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike. Prostovoljnost ureditve, ki izhaja iz narave priporočil ESRB ⁽³⁾, tako prostovoljno vzajemnost loči od obveznega priznavanja nekaterih ukrepov makrobonitetne politike v pravu Unije. To priporočilo, z izjemo priporočila A v zvezi z ocenjevanjem čezmejnih učinkov in priporočila B v zvezi z uradnim obvestilom o ukrepih makrobonitetne politike, ni namenjeno uporabi v zvezi z ukrepi makrobonitetne politike, za katere je v pravu Unije že določeno obvezno priznavanje. Obvezno priznavanje je trenutno določeno v zvezi z ukrepi, sprejetimi na podlagi členov 124(5) in 164(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter za proticiklični kapitalski blažilnik, če je določen pod zgornjo mejo za obvezno priznavanje. Enaka izjema velja za stopnje proticikličnega kapitalskega blažilnika nad zgornjo mejo za obvezno priznavanje, saj Priporočilo ESRB/2014/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁴⁾ že zagovarja zagotovitev polne vzajemnosti stopenj proticikličnega kapitalskega blažilnika med državami članicami.
- (9) Za zagotavljanje učinkovitosti in doslednosti nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike je pomembno, da se obvezno priznavanje, ki se zahteva v pravu Unije, dopolni s prostovoljno vzajemnostjo, s čimer se tudi podružnice tujih ponudnikov finančnih storitev in tuji ponudniki finančnih storitev, ki neposredno opravljajo čezmejne finančne storitve, zajamejo v okvir nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike. Končni cilj je uporaba enakega niza makrobonitetnih zahtev za isto vrsto izpostavljenosti tveganju v posamezni državi članici, ne glede na pravni status in lokacijo ponudnika finančnih storitev. Zato bi bilo treba za ukrepe makrobonitetne politike, ki temeljijo na izpostavljenosti, zlasti tiste, ki so usmerjeni v posebno izpostavljenost tveganju, zagotoviti vzajemnost.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 4. aprila 2013 o vmesnih ciljih in instrumentih makrobonitetne politike (ESRB/2013/1) (UL C 170, 15.6.2013, str. 1).

⁽³⁾ Priporočila ESRB niso pravno zavezujoča, so pa povezana z mehanizmom „ukrepaj ali pojasni“.

⁽⁴⁾ Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 18. junija 2014 o smernicah za določanje stopenj proticikličnega blažilnika (ESRB/2014/1) (UL C 293, 2.9.2014, str. 1).

- (10) To priporočilo daje ustreznim organom smernice za sprejetje vzajemnih ukrepov kot odziv na ukrepe makrobonitetne politike drugih ustreznih organov. Za v njem navedene ukrepe makrobonitetne politike, ki se aktivirajo v eni državi članici, bi bilo treba zagotoviti vzajemnost v vseh drugih državah članicah. Ukrepi makrobonitetne politike bodo navedeni v tem priporočilu, če ustrezni organ, pristojen za aktiviranje, zahteva vzajemnost in če ESRB presodi, da je zahteva za vzajemnost utemeljena. Za zagotavljanje učinkovitosti ureditve prostovoljne vzajemnosti je pomembno, da je ESRB o takih ukrepih uradno obveščen pravočasno in dovolj podrobno, za kar se uporablja standardizirana predloga.
- (11) Za zagotavljanje učinkovitosti ureditve prostovoljne vzajemnosti se od ustreznih organov pričakuje, da bodo vzajemne ukrepe sprejeli v razumnem časovnem okviru. Za ukrepe, ki niso na voljo v vseh jurisdikcijah, se bodo priporočili daljši časovni okviri.
- (12) Namen tega priporočila je zajeti vse ukrepe makrobonitetne politike, ne glede na to, na kateri del finančnega sistema se nanašajo. Na podlagi pooblastila ESRB iz Uredbe (EU) št. 1092/2010 je področje uporabe tega priporočila širše od uporabe makrobonitetnih instrumentov, določenih v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013. Zato je namen tega priporočila zajeti tudi ukrepe, ki v pravu Unije niso bili usklajeni. Področje uporabe tega priporočila je odvisno od jurisdikcije ustreznih organov in zajema ukrepe makrobonitetne politike, za katere so ustrezni organi pooblašteni, da jih sprejmejo ali aktivirajo.
- (13) Za ustrezne organe se štejejo pristojni nacionalni organi, imenovani organi, makrobonitetni organi in Evropska centralna banka (ECB) (za države članice, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu nadzora (EMN)), zlasti če so pooblašteni za sprejetje ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike. Poleg tega Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013⁽¹⁾ in Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke⁽²⁾ ECB dodelujeta posebne nadzorne naloge. ECB lahko uveljavlja strožje zahteve za kapitalske blažilnike ali strožje ukrepe od tistih, ki jih uveljavljajo imenovani nacionalni organi. ECB se izključno za ta namen po potrebi šteje za pristojni ali imenovani organ ter ima vsa pooblastila in obveznosti, ki jih imajo na podlagi upoštevnega prava Unije pristojni in imenovani organi.
- (14) Za nove ukrepe makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo države članice, ki sodelujejo v EMN, so obvezni ustrezni postopki usklajevanja v okviru EMN. Ureditev vzajemnosti, kakor jo opredeljuje to priporočilo, ne posega v te notranje postopke usklajevanja v okviru EMN, ESRB pa začne ocenjevanje vzajemnosti šele, ko se končajo notranji postopki usklajevanja v okviru EMN.
- (15) Organi lahko izvzamejo ponudnike finančnih storitev, ki niso pomembno izpostavljeni ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v državi, v kateri se aktivira ukrep (načelo *de minimis*). To je nacionalna diskrecijska pravica, ki je organi lahko ne uporabijo, če vzajemnost velja kot načelo.
- (16) Ustrezni organi bi morali za zagotovitev preglednosti in odgovornosti pri ukrepih makrobonitetne politike ter za njihovo učinkovito izvajanje kot del svoje splošne strategije obveščanja v zvezi z ukrepi makrobonitetne politike vzpostaviti strategijo obveščanja v zvezi z zahtevami za vzajemnost in vsemi vzajemnimi ukrepi. V zvezi z zahtevami za vzajemnost je posebej pomembno, da se vsem zadevnim organom pravočasno zagotovijo vse upoštevne informacije, ki jih potrebujejo za svoje postopke odločanja. Enako pomembno je tudi to, da se deležniki (med drugim neposredni naslovniki ukrepov makrobonitetne politike) pravočasno in v celoti seznanijo z vsemi ukrepi makrobonitetne politike, ki so zanje pomembni.
- (17) Postopek, ki ga priporočata to priporočilo in Sklep ESRB/2015/4⁽³⁾, je zasnovan tako, da je karseda učinkovit in uspešen pri doseganju prostovoljne vzajemnosti. Vendar bi morala Evropska komisija v okviru prihodnjega pregleda okvira makrobonitetne politike Unije in v skladu z možnimi spremembami veljavnega mehanizma proučiti, ali in kako bi se ureditev prostovoljne vzajemnosti, kakor je določena v tem priporočilu, najbolje umestila v pravo Unije, da bi spodbujala učinkovitost nacionalnih makrobonitetnih politik. Najbolje bi bilo, če bi predlog Evropske komisije temeljil na ureditvi prostovoljne vzajemnosti, kakor je opredeljena v tem priporočilu in v poglavju 11 priročnika ESRB o operacionalizaciji makrobonitetne politike v bančnem sektorju (*ESRB Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector*; v nadaljnjem besedilu: priročnik ESRB)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

⁽³⁾ Različica v angleščini je dostopna na spletni strani ESRB na naslovu www.esrb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Objavljeno na spletni strani ESRB na naslovu www.esrb.europa.eu.

- (18) Priporočila ESRB se objavijo potem, ko je splošni odbor obvestil Svet o nameri, da jih objavi, in mu dal možnost, da se odzove –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

ODDELEK 1

PRIPOROČILA

Priporočilo A – Ocenjevanje čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo ustrezni organi

1. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da pred sprejetjem lastnih ukrepov makrobonitetne politike ocenijo čezmejne učinke njihovega izvajanja. Treba je najmanj proučiti kanale za prenos škodljivih vplivov prek prilagoditve tveganja in regulativne arbitraže, in sicer z uporabo metodologije, ki je določena v poglavju 11 priložnika ESRB.
2. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da ocenijo možne:
 - (a) čezmejne učinke (uhajanja in regulativna arbitraža) izvajanja ukrepov makrobonitetne politike v svoji jurisdikciji in
 - (b) čezmejne učinke katerih koli predlaganih ukrepov makrobonitetne politike na druge države članice in enotni trg.
3. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da najmanj enkrat na leto spremljajo uresničevanje in gibanje čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike, ki so jih uvedli.

Priporočilo B – Uradno obvestilo in zahteva za vzajemnost v zvezi z ukrepi makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo ustrezni organi

1. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da ESRB uradno obvestijo o ukrepih makrobonitetne politike takoj, ko jih sprejmejo, najpozneje pa v dveh tednih po sprejetju. Uradno obvestilo mora vključevati oceno čezmejnih učinkov in oceno potrebe po zagotovitvi vzajemnosti s strani drugih ustreznih organov. Ustrezni organi, pristojni za aktiviranje, informacije zagotovijo v angleščini in pri tem uporabijo predloge, ki so objavljene na spletni strani ESRB.
2. Če je za zagotavljanje učinkovitega delovanja ustreznih ukrepov potrebna zagotovitev vzajemnosti s strani drugih držav članic, se ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, priporoča, da ESRB predložijo zahtevo za vzajemnost skupaj z uradnim obvestilom o ukrepu.
3. Če so se ukrepi makrobonitetne politike aktivirali pred sprejetjem tega priporočila ali je bilo ob njihovi prvotni uvedbi ocenjeno, da vzajemnost ni potrebna, vendar se je ustrezní organ, pristojen za aktiviranje, naknadno odločil, da je taka vzajemnost postala potrebna, se ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, priporoča, da ESRB predložijo zahtevo za vzajemnost.

Priporočilo C – Vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi

1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost.
2. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki so navedeni v tem priporočilu, tako, da izvedejo ukrep makrobonitetne politike, ki je enak ukrepu, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje. Če v nacionalni zakonodaji ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se ustreznim organom priporoča, da po posvetovanju z ESRB zagotovijo vzajemnost tako, da sprejmejo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
3. Če v zvezi z zagotovitvijo vzajemnosti ukrepa makrobonitetne politike ni priporočen poseben rok, se ustreznim organom priporoča, da vzajemne ukrepe makrobonitetne politike sprejmejo najpozneje v treh mesecih po objavi zadnje spremembe tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*. Sprejeti in vzajemni ukrepi morajo imeti enak datum aktiviranja, kolikor je to mogoče.

Priporočilo D – Uradno obvestilo o vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi

Ustreznim organom se priporoča, da ESRB uradno obvestijo o zagotovitvi vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi. Uradna obvestila je treba poslati najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa. Organi, ki pošljejo uradno obvestilo, informacije zagotovijo v angleščini in pri tem uporabijo predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB.

ODDELEK 2

IZVAJANJE

1. Razlaga

V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „aktiviranje“ pomeni uporabo ukrepa makrobonitetne politike na nacionalni ravni;
- (b) „sprejetje“ pomeni odločitev ustreznega organa o uvedbi, zagotovitvi vzajemnosti ali spremembi ukrepa makrobonitetne politike;
- (c) „finančna storitev“ pomeni katero koli bančno, kreditno, zavarovalno, pokojninsko, naložbeno ali plačilno storitev;
- (d) „ukrep makrobonitetne politike“ pomeni kateri koli ukrep za preprečevanje in blažitev sistemskega tveganja, kakor je opredeljeno v členu 2(c) Uredbe (EU) št. 1092/2010, ki ga sprejme ali aktivira ustrezni organ po pravu Unije ali nacionalnem pravu;
- (e) „uradno obvestilo“ pomeni pisno obvestilo v angleščini, ki ga ustrezni organi, vključno z ECB v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 1024/2013, predložijo ESRB v zvezi z ukrepom makrobonitetne politike med drugim v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU in členom 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter lahko pomeni zahtevo države članice za vzajemnost med drugim v skladu s členom 134(4) Direktive 2013/36/EU in členom 458(8) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) „vzajemnost“ pomeni ureditev, pri kateri ustrezni organ ene jurisdikcije za vse finančne institucije v svoji jurisdikciji, kadar so izpostavljene enakemu tveganju kot v drugi jurisdikciji, uporabi enak ali enakovreden ukrep makrobonitetne politike, kot ga je določil ustrezni organ, pristojen za aktiviranje, v drugi jurisdikciji;
- (g) „ustrezni organ, pristojen za aktiviranje“ pomeni ustrezni organ, ki je odgovoren za uporabo ukrepa makrobonitetne politike na nacionalni ravni;
- (h) „ustrezni organ“ pomeni organ, ki je pristojen za sprejetje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike, med drugim:
 - (i) imenovani organ v skladu s poglavjem 4 Direktive 2013/36/EU in členom 458 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1)(40) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali ECB v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013; ali
 - (ii) makrobonitetni organ, ki ima cilje, ureditev, pooblastila, zahteve glede odgovornosti in druge lastnosti, določene v Priporočilu ESRB/2011/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾.

2. Izjeme

1. Ustrezni organi lahko ponudnike finančnih storitev v svoji jurisdikciji izvzamejo iz uporabe posameznega vzajemnega ukrepa makrobonitetne politike, če ti ponudniki finančnih storitev niso pomembno izpostavljeni ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer ustrezni organ, pristojen za aktiviranje, uporablja zadevni ukrep makrobonitetne politike (načelo *de minimis*). Podobno praksi, ki je sprejeta za proticiklični kapitalni blažilnik v členu 130 Direktive 2013/36/EU, se lahko organi odločijo, da ponudnike finančnih storitev, katerih izpostavljenosti so pod določenim pragom, izvzamejo iz zagotavljanja vzajemnosti tega ukrepa makrobonitetne politike. Ustrezni organi o takih izjemah poročajo ESRB in pri tem uporabijo predlogo za uradno obveščanje o vzajemnih ukrepih, ki je objavljena na spletni strani ESRB. Organi morajo pri uporabi načela *de minimis* pozorno spremljati, ali prihaja do uhajanja in regulativne arbitraže, ter po potrebi odpraviti regulativno vrzel.
2. Če so ustrezni organi zagotovili vzajemnost ukrepa in ga razkrili, še preden je bil priporočen za vzajemnost s tem priporočilom, vzajemnega ukrepa ni treba spreminjati, tudi če se razlikuje od tistega, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje.

⁽¹⁾ Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (ESRB/2011/3) (UL C 41, 14.2.2012, str. 1).

3. Časovni okvir in poročanje

1. Ustrezni organi poročajo ESRB in Svetu o ukrepih, ki jih sprejmejo na podlagi tega priporočila, ali ustrezno utemeljijo vsako neukrepanje. Poročila se pošljejo vsaki dve leti, prvo je treba poslati do 30. junija 2017. Poročila morajo vsebovati najmanj:
 - (a) informacije o vsebini in časovnem okviru sprejetih ukrepov;
 - (b) oceno delovanja sprejetih ukrepov z vidika ciljev tega priporočila;
 - (c) podrobno utemeljitev za vsako izjemo, odobreno v skladu z načelom *de minimis*, ter vsako neukrepanje ali odmik od tega priporočila, vključno z zamudami.
2. V primeru deljene odgovornosti se morajo ustrezni organi med seboj uskladiti, da zagotovijo potrebne informacije pravočasno.
3. Ustrezni organi so spodbujeni, da ESRB ob prvi priložnosti obvestijo o vseh predlaganih ukrepih makrobonitetne politike.
4. Šteje se, da je vzajemni ukrep makrobonitetne politike enakovreden, če ima, kolikor je mogoče:
 - (a) enak ekonomski učinek;
 - (b) enako področje uporabe in
 - (c) enake posledice (sankcije) v primeru neskladnosti.

4. Spremembe priporočila

Splošni odbor bo odločil, kdaj je treba to priporočilo spremeniti. Take spremembe vključujejo zlasti vse dodatne ali spremenjene ukrepe makrobonitetne politike, za katere je treba zagotoviti vzajemnost, kakor je določeno v priporočilu C, in povezane priloge, ki vsebujejo posebne informacije o posameznem ukrepu. Splošni odbor lahko tudi podaljša roke, določene v prejšnjih odstavkih, če so za uskladitev z enim ali več priporočili potrebne zakonodajne pobude. Zlasti lahko splošni odbor odloči o spremembi tega priporočila po tem, ko Evropska komisija pregleda okvir za obvezno priznavanje v pravu Unije, ali na podlagi izkušenj, pridobljenih pri delovanju ureditve prostovoljne vzajemnosti, ki jo vzpostavlja to priporočilo.

5. Spremljanje in ocenjevanje

1. Sekretariat ESRB:
 - (a) nudi pomoč ustreznim organom z omogočanjem koordiniranega poročanja, zagotavljanjem ustreznih predlog ter, kjer je potrebno, podrobnejšim določanjem postopka in časovnega okvira za uskladitev;
 - (b) preverja skladnost ustreznih organov in jim nudi pomoč, če zanjo zaprosijo, ter splošnemu odboru predloži poročila o skladnosti.
2. Splošni odbor oceni ukrepe in utemeljitve, ki jih sporočijo ustrezni organi, ter, kjer je to primerno, presodi, ali to priporočilo ni bilo upoštevano in ustrezni organi niso ustrezno utemeljili, zakaj niso ukrepali.

V Frankfurtu na Majni, 15. decembra 2015

Predsednik ESRB

Mario DRAGHI